

III

(Acte pregătitoare)

COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN

A 440-A SESIUNE PLENARĂ DIN 12 ȘI 13 DECEMBRIE 2007

Avizul Comitetului Economic și Social European privind

- **propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a cerințelor de acreditare și supraveghere a pieței privind comercializarea produselor**
- **privind propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind un cadru comun pentru comercializarea produselor**
- **și privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor proceduri de aplicare a anumitor reguli tehnice naționale pentru produsele comercializate în mod legal în alte state membre și de abrogare a Deciziei 3052/95/CE**

COM(2007) 37 final — 2007/0029 (COD)

COM(2007) 53 final — 2007/0030 (COD)

COM(2007) 36 final — 2007/0028 (COD)

(2008/C 120/01)

La 14 martie 2007, în conformitate cu articolele 95 și 133 alineatul (3) din Tratatul de instituire a Comunității Europene, Consiliul a hotărât să consulte Comitetul Economic și Social European cu privire la

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a cerințelor de acreditare și supraveghere a pieței privind comercializarea produselor și la

Propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind un cadru comun pentru comercializarea produselor.

La 2 aprilie 2007, în conformitate cu articolele 37 și 95 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, Consiliul a hotărât să consulte Comitetul Economic și Social European cu privire la

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor proceduri de aplicare a anumitor reguli tehnice naționale pentru produsele comercializate în mod legal în alte state membre și de abrogare a Deciziei 3052/95/CE.

Secțiunea pentru piața unică, producție și consum, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 21 noiembrie 2007. Raportor: dl Pezzini.

În cea de-a 440-a sesiune plenară, care a avut loc la 13 decembrie 2007, Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 68 voturi pentru, 2 voturi împotriva și 3 abțineri.

1. Concluzii și recomandări

1.1 Comitetul este ferm convins că este important să se asigure aplicarea deplină a principiului liberei circulații a produselor, înscris în Tratat și confirmat de numeroasele hotărâri ale Curții de Justiție, astfel încât produsele comercializate în mod

legal într-un stat membru să poată fi comercializate fără probleme pe tot teritoriul UE.

1.2 În opinia Comitetului, se impune cu prioritate garantarea siguranței, transparenței și eficienței schimburilor comerciale, prin eliminarea dublului control și a dublei testări și prin asigurarea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor, cetățenilor

și întreprinderilor. De asemenea, se impune și asigurarea unei aplicări active și uniforme a prevederilor comunitare în materie de siguranță a produselor, prin coordonarea și consolidarea activităților de supraveghere a pieței.

1.3 Comitetul subliniază faptul că libera circulație a mărfurilor reprezintă unul dintre motoarele principale ale competitivității și dezvoltării economice și sociale a pieței unice europene și că modernizarea și consolidarea condițiilor de comercializare a produselor sigure și de calitate constituie chestiuni fundamentale pentru consumatori, întreprinderi și cetățenii europeni.

1.4 Comitetul consideră că modernizarea și simplificarea legislației UE privind mărfurile nu poate fi amânată, având în vedere următoarele elemente obiective:

- problemele întâlnite la punerea în aplicare și îndeplinirea efectivă a prevederilor Tratatului;
- lipsa unei abordări armonizate a sistemului de supraveghere a pieței în statele membre;
- deficiențele organismelor de evaluare a conformității și cele întâlnite în protecția juridică a marcatului CE;
- lacunele pe care întreprinderile, administrațiile și cetățenii le înregistrează în cunoașterea drepturilor și obligațiilor lor.

1.5 Comitetul nu poate decât să fie de acord cu inițiativa propunerii de către Comisie a unui pachet legislativ în materie, în măsura în care se realizează cu adevărat:

- o punere în aplicare eficientă și uniformă a principiului recunoașterii reciproce;
- consolidarea supravegherii pieței;
- un sistem european comun de acreditare, văzut ca serviciu public de interes general;
- niveluri comune de competență pentru organismele de certificare acreditate;
- criteriile de selecție mai riguroase și proceduri armonizate de selecție pentru evaluarea conformității;
- o mai mare cooperare, continuă și sistematică, între autoritățile naționale;
- o protecție juridică mai mare pentru marcatul CE, pentru a se evita confuziile datorate existenței unui număr prea mare de marce;
- identificarea și definirea în întregime a responsabilităților, pentru oricine introduce produse pe piață;
- un cadru normativ mai omogen și care prezintă o mai mare concordanță între textele existente, cu niveluri ridicate de conformitate și niveluri minime de sarcini administrative;
- garanția trasabilității oricărui produs introdus pe piață;
- deplina aplicare a principiului proporționalității procedurilor și cheltuielilor de certificare, în special pentru întreprinderile mai mici și pentru produsele care nu sunt de serie sau sunt de serie limitată;

— deplina implicare a tuturor actorilor de pe piață și în special a consumatorilor;

— prevederea explicită a unor mecanisme de recurs extrajudiciar, cu termene și cheltuieli reduse la strictul necesar.

1.6 Comitetul consideră prioritară asigurarea unor niveluri ridicate de transparență și certitudine juridică în aplicarea procedurilor comune de recunoaștere reciprocă, prin:

- inversarea sarcinii probei și posibilitatea recursului la instanțele naționale;
- posibilitatea rezolvării extrajudiciare a litigiilor, în cadrul Punctelor de Informare despre Produs înființate la nivel național, inclusiv on-line;
- reducerea duratei procedurilor judiciare, ca și a celor extrajudiciare;
- înființarea de structuri tehnice naționale competente și capabile să furnizeze probele eventual necesare, prin aplicarea procedurii de urgență acolo unde este cazul;
- un rol activ al organismelor de reglementare în elaborarea unui ghid telematic care să permită identificarea pe tot teritoriul UE a întregii legislații existente.

1.7 Comitetul își afirmă acordul cu principiile fundamentale ale propunerilor, care apar ca urmare a rezultatelor pozitive ale **Noii Abordări, combinată cu Abordarea Globală**, în ceea ce privește evaluarea conformității. Aplicarea acestora ar trebui să fie generalizată în legislația comunitară prezentă și viitoare, acoperindu-se toate aspectele produselor comercializate, în special problemele legate de siguranță, sănătate și protecția mediului.

1.8 Comitetul subliniază importanța adoptării măsurilor necesare și asumării unor responsabilități egale de către toți operatorii economici care intervin în lanțul de aprovizionare și distribuție, indiferent dacă aceștia sunt producători, reprezentanți autorizați sau importatori, în vederea garantării faptului că sunt comercializate numai produsele care respectă normele în vigoare.

1.9 Pentru refacerea parcursului responsabilităților până la operatorii economici care plasează produse pe piața europeană, este necesar ca trasabilitatea produselor să permită o identificare clară, în scopul aplicării efective a dispozițiilor comunitare.

1.10 În opinia Comitetului, ar trebui de asemenea abordate problemele care țin de introducerea pe piață a produselor prin intermediul internetului, având în vedere faptul că piața vânzărilor online nu a fost pe deplin reglementată.

1.11 Comitetul consideră că sunt necesare prevederi mai clare, care să îmbunătățească cadrul actual al Noii Abordări, în termeni de:

- obligații pentru operatorii economici care să fie justificate, proporționale și să nu implice costuri birocratice și administrative ridicate;

— o supraveghere mai eficientă a pieței și niveluri de competență mai apropiate în cazul organismelor notificate, însărcinate cu evaluarea conformității, pentru garantarea unei maxime imparțialități și eficiențe în tot Spațiul Economic European, ca și a unor condiții de concurență egale pentru toți producătorii.

1.12 Comitetul se arată de acord cu necesitatea consolidării statutului și semnificației marcatului CE și de acordare a unei protecții juridice sporite acestuia, prin înregistrarea acestuia ca marcaj colectiv, care să permită autorităților publice să intervină rapid și să pună capăt abuzurilor.

1.13 Comitetul evidențiază rolul fundamental pe care procesul de standardizare tehnică îl joacă în acest sector, având în vedere faptul că Noua Abordare se bazează exact pe legătura strânsă între cerințele legale esențiale și standardele tehnice europene, care trebuie susținute și valorizate.

1.14 Pe de o parte, Sistemul European de Acreditare (SEA) — văzut ca serviciu public de interes general — trebuie să asigure acceptarea la nivel global a rezultatelor evaluărilor de conformitate și să evite dubla evaluare, iar pe de altă parte să se bazeze pe standarde recunoscute la nivel internațional și pe definiții clare.

1.15 Prevederile din regulament privitoare la SEA trebuie să se aplice tuturor organismelor de acreditare și serviciilor prestate de acestea în Spațiul Economic European, indiferent de tipul serviciului de evaluare a conformității furnizat clienților.

1.16 Aceste prevederi trebuie să garanteze:

— un set coerent de definiții comune, clare și transparente, conforme cu standardele internaționale, care vor trebui folosite în toate directivele Noii Abordări și în directivele specifice pentru fiecare produs⁽¹⁾, inclusiv în cele privind evaluarea conformității și organismele însărcinate cu evaluarea conformității;

— funcționarea unui sistem de acreditare supus autorității publice, sistem care nu trebuie să facă obiectul concurenței comerciale;

— o acoperire generală a legislației comunitare relevante, fără excepții în domeniul siguranței și sănătății, și nici în cel al protecției mediului;

— o aplicare generalizată la toate activitățile supuse acreditării, inclusiv calibrarea, indiferent de faptul că o asemenea acreditare este cerută în vederea îndeplinirii cerințelor legale de evaluare a conformității sau pentru respectarea unor acorduri contractuale private;

— respectarea, de către organismele naționale de acreditare, a standardelor de competență și imparțialitate, prin participarea acestora la evaluări de tipul *peer evaluation*, efectuate sub supravegherea tuturor părților implicate în procesul de acreditare.

1.17 Comitetul consideră că se impune stabilirea unei baze juridice clare pentru Cooperarea Europeană în vederea Acredi-

tării (*European Cooperation for Accreditation — EA*), al cărei rol trebuie să fie consolidat și mai bine definit. Toate organismele naționale de acreditare trebuie să devină membri ai EA, în scopul asigurării echivalenței, transparenței, siguranței și eficacității; în plus, rețeaua EA trebuie susținută de statele membre.

1.18 În opinia Comitetului, având în vedere faptul că organismele de acreditare trebuie să demonstreze că încrederea care li se acordă este fundamentată, acestea trebuie să dovedească că participă cu succes la evaluările de tip *peer review*.

1.19 Pe de altă parte, Comitetul consideră importantă implicarea tuturor părților interesate. Acestea ar trebui să aibă câte un reprezentant în cadrul organismelor de acreditare, iar o asemenea prevedere ar trebui să facă parte integrantă din noul regulament.

1.20 În legătură cu aceasta, Comitetul consideră că drepturile consumatorilor pe piața internă trebuie să fie mai bine cunoscute și recunoscute și că în acest scop trebuie întreprins un demers corespunzător.

1.21 Activitatea de supraveghere a pieței trebuie să aibă în vedere și produsele acoperite de directiva privind siguranța generală a produselor (DSGP), deoarece numeroase produse sunt comercializate fie pentru utilizare în scopuri profesionale, fie pentru utilizarea de către un consumator final. CESE consideră de altfel pe deplin justificată existența actualului sistem de schimb rapid de informații (RAPEX), care este în măsură să constituie un sprijin eficace în activitatea de supraveghere a pieței.

1.22 Este necesar ca autoritățile locale să coopereze, în cadrul unei rețele europene, cu autoritățile de supraveghere a pieței, în vederea asigurării unui control eficient al produselor, înainte ca acestea să poată circula liber pe piața internă europeană.

1.23 Și din acest motiv, autoritățile vamale trebuie dotate cu resurse umane calificate, trebuie să posede resurse financiare și puteri adecvate pentru a putea face față cu eficiență sarcinilor încredințate și trebuie să aibă instrumente care permit o intervenție rapidă, în cazul produselor sezoniere sau care sunt comercializate pe perioade limitate.

1.24 În ultimul rând, Comitetul consideră că regulamentul trebuie să prevadă clar faptul că și măsurile adoptate ca reacție la o lipsă demonstrată de conformitate trebuie să respecte principiul proporționalității.

2. Introducere

2.1 Piața internă a mărfurilor nu reprezintă doar principalul catalizator de creștere economică din cadrul Comunității, ci și un factor important de influență asupra capacității Uniunii Europene de a concura pe piața mondială. Așa cum a subliniat Comitetul în mai multe rânduri, „un factor care a crescut în importanță este globalizarea, care este atât o provocare, cât și o șansă. Însă aceste provocări nu i se poate răspunde pe măsură decât dacă se exploatează întregul potențial al pieței unice”⁽²⁾.

(1) În legislația UE au fost utilizate definiții diferite pentru aceleași concepte, în diferite acte normative privind mărfurile, și care acoperă aspecte ca de exemplu conceperea unui produs cu respectarea mediului, siguranța produsului, responsabilitatea privind produsul, distrugerea deșeurilor, eficiența energetică etc. Aceasta a provocat confuzie în rândul părților direct interesate, în special în cazul diferitelor directive care se aplică aceluiași produs.

(2) JO C 93, 27.4.2007, *Revizuirea pieței unice* — raportor: dl Cassidy.

2.2 Libera circulație a mărfurilor reprezintă pilonul central al pieței unice. Prin aplicarea articolelor 28-30 din Tratat ⁽³⁾, au fost înregistrate progrese esențiale în armonizarea standardelor tehnice la nivelul UE, în vederea eliminării obstacolelor tehnice din calea comerțului, în special prin intermediul directivelor Noi Abordări (cunoscute și ca directivele „marcajul CE”).

2.3 Cu toate acestea, au apărut deficiențe în aplicarea prevederilor Tratatului și în îndeplinirea efectivă a acestora, în special în sectoarele produselor nearmonizate. Impunerea de regulamente tehnice naționale s-a concretizat în apariția unor obstacole majore în calea liberului schimb, în special pentru IMM-uri, datorită existenței unui cadru normativ încă prea fragmentat și în lipsa unei abordări coerente a supravegherii pieței din partea statelor membre.

2.4 Comitetul a avut ocazia de a sublinia faptul „că statelor membre le revine o mare responsabilitate în garantarea transparenței corecte în legislația națională și a aplicării măsurilor comunitare” și cât este de important ca din aceasta „să rezulte un cadru normativ care să fie tot atât de echilibrat la nivelul conținutului pe cât de simplu posibil, pentru întreprinderi, lucrători, consumatori și diferiți actori ai societății civile” ⁽⁴⁾.

2.5 Comitetul susține cu fermitate obiectivele care constau într-o mai mare transparență și eficiență a normelor și în consolidarea și modernizarea cerințelor privind comercializarea unor produse sigure și de calitate, astfel încât să poată fi asigurate:

- în cazul consumatorilor, niveluri ridicate de siguranță și calitate și o mai mare libertate de alegere, pe baza unor evaluări de conformitate credibile, atât a produselor naționale, cât și a celor importate;
- în cazul producătorilor, certitudinea, claritatea și coerența legislației, cu un cadru comun pentru produsele industriale; rapiditatea necesară pentru adaptarea la evoluția tehnologică; o libertate efectivă a comerțului, fără bariere tehnice nejustificate, controale administrative și testări suplimentare împovărătoare, în vederea obținerii accesului pe fiecare dintre piețele naționale;
- în cazul cetățenilor, protecția sănătății și a mediului, înlăturarea formalităților administrative greoaie și inutile, existența efectivă a unei „Europe care obține rezultate”, bazată pe parametri de calitate, tangibilă și apropiată, ca element fundamental al cetățeniei europene.

2.6 Comitetul, în Avizul său privind Strategia pentru piața internă — priorități 2003-2006 ⁽⁵⁾, a subliniat faptul că „comerțul cu țările terțe a crescut mai repede decât cel între statele membre” și că „unul dintre motivele acestui fapt îl reprezintă nivelul slab de aplicare a principiului recunoașterii reciproce, al cărui obiectiv este să trezească încrederea consumatorilor în produsele fabricate în alte state. Statele membre vor

trebui să manifeste încredere reciprocă în sistemele lor respective. Cele mai bune premize pentru intensificarea schimburilor comerciale între statele membre sunt: un sistem juridic robust, standarde de calitate ridicate și inițiative privind educația consumatorilor”.

2.7 Comitetul a evidențiat și faptul că drepturile consumatorilor pe piața internă nu sunt suficient cunoscute și a atras în mai multe rânduri atenția ⁽⁶⁾, mai ales în cazul statelor aflate la periferia Uniunii și al celor care au aderat recent, asupra acestor deficiențe și asupra modului în care instituțiile publice naționale sau locale profită adesea de această lipsă de cunoaștere.

2.8 Comitetul atrage de asemenea atenția că primele patru obstacole în ordinea importanței pentru buna funcționare a pieței interne, așa cum au fost identificate de Observatorul Pieței Interne (OPI) 2007, sunt:

- incertitudinile existente în rândul operatorilor economici și administrațiilor naționale în ceea ce privește drepturile și obligațiile care revin fiecăruia, în domeniul aplicării principiului recunoașterii reciproce;
- lipsa unor niveluri adecvate de încredere, transparență și cooperare între statele membre, în scopul facilitării recunoașterii reciproce și acceptării certificărilor, ca și a liberei circulații a mărfurilor, furnizând astfel un cadru mai clar, în termeni de evaluare a conformității, de sisteme de acreditare și de supraveghere a pieței, transparență și protecție a marcajului CE;
- lipsa unor măsuri coerente în vederea asigurării unor niveluri înalte și a unor cerințe generale optime, în termeni de siguranță și sănătate, privind produsele ce urmează să fie introduse pe piață.

2.9 Comitetul a putut constata „cu mâhnire că, după atâția ani de integrare europeană, mai multe state membre nu au integrat încă într-o măsură suficientă legislația și politicile UE în procesul de elaborare a propriilor politici interne, și aceasta chiar în domeniile în care s-au angajat să respecte politici comune și să pună în practică hotărârile născute dintr-un proces comun de decizie” ⁽⁷⁾.

2.10 Mai mult, „ținând seama de faptul că cele 25 de state membre, fiecare deosebindu-se de celelalte prin tradiții, culturi și proceduri administrative proprii, au obligația să respecte același acquis comunitar, care conține la rândul său cerințe similare în materie de elaborare, transpunere și punere efectivă în aplicare a legislației comunitare, este indispensabil — în opinia Comitetului — ca în întreaga Uniune Europeană, chestiunile europene să fie abordate cu eficiență și transparență la nivel național” ⁽⁸⁾.

⁽³⁾ A se vedea și articolele 94-95 ale Tratatului UE.

⁽⁴⁾ JO C 309, 16.12.2006, *Punerea în aplicare a programului comunitar Lisabona* — raportor: dl Cassidy.

⁽⁵⁾ JO C 234, 30.9.2003 — raportor: dl Cassidy.

⁽⁶⁾ JO C 208, 3.9.2003 — raportor: dl Pezzini.

⁽⁷⁾ JO C 325, 30.12.2006 — raportor: dl van Iersel.

⁽⁸⁾ Ibidem, nota 5.

2.11 În conformitate cu raportul Kok ⁽⁹⁾, „o serie de norme locale, aplicate adesea în mod arbitrar și în clară contradicție cu principiul recunoașterii reciproce, continuă să împiedice libera circulație a mărfurilor în interiorul UE” ⁽¹⁰⁾.

2.12 În lumina celor de mai sus și în scopul asigurării viitorului integrării europene, protecției consumatorilor și a cetățenilor, și asigurării dezvoltării întreprinderilor europene, Comitetul consideră ca fiind absolut prioritare, următoarele:

- asigurarea aplicării depline a principiului liberei circulații a mărfurilor, înscris în Tratat și confirmat de numeroasele hotărâri ale Curții de Justiție, astfel încât produsele comercializate în mod legal într-un stat membru să poată fi comercializate fără probleme pe tot teritoriul UE;
- garantarea siguranței, transparenței și eficienței comerțului, prin eliminarea dublului control și a dublei testări, și asigurarea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor, cetățenilor și întreprinderilor;
- eliminarea incertitudinilor, suprapunerilor legislative, incoerențelor juridice și complexității inutile în verificarea conformității produselor; verificările trebuie să concorde, să fie efectuate cu autoritate, în mod independent și imparțial, dar să și respecte un cadru normativ comun pentru produsele industriale;
- asigurarea unei aplicări active și uniforme a prevederilor comunitare în sectorul siguranței produselor, prin coordonarea și consolidarea activităților de supraveghere a pieței;
- punerea în valoare, consolidarea și mai buna protecție a marcatului CE; acesta trebuie să reprezinte un veritabil „pașaport de conformitate” din punct de vedere al nivelurilor de siguranță și calitate stabilite de legislația comunitară, și care să permită libera circulație pe tot teritoriul UE.

3. Propunerile Comisiei

3.1 Comisia pleacă de la constatarea că „piața internă nu este încă finalizată”:

- normele tehnice naționale constituie încă obstacole importante în calea comerțului comunitar; așa cum s-a evidențiat ⁽¹¹⁾, mai mult de o treime din întreprinzători au semnalat, în cursul unei anchete, probleme cauzate de normele tehnice dintr-un alt stat membru, iar aproximativ o jumătate din aceștia au decis să-și adapteze produsele proprii la aceste norme;
- prea multe norme comunitare sunt incoerente și prea complicate: definiții diverse pentru același produs, proceduri de evaluare a conformității care se suprapun, organisme de evaluare a conformității care nu sunt echivalente, un cadru juridic de referință fragmentat, cu un mozaic de norme și de proceduri diferite;

⁽⁹⁾ Raportul din noiembrie 2004, intitulat „Înfruntarea provocărilor” („Facing the challenge”), al grupului de experți la nivel înalt prezidat de Wim Kok — Comisia Europeană.

⁽¹⁰⁾ SEC(2007) 113, 14.2.2007.

⁽¹¹⁾ Al doilea raport biennial privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în piața internă — COM(2002) 419 final.

— atât în ce privește consumatorii și populația, cât și IMM-urile, există încă multe lacune la nivelul informației și conștientizării propriilor drepturi în piața internă și aceasta în vreme ce își fac treptat apariția noi obstacole și noi formalități administrative împovărătoare în exercitarea acestor drepturi.

3.2 Pentru a face față acestor probleme, Comisia propune:

- un regulament [COM(2007) 36 final] al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor proceduri de aplicare a anumitor reguli tehnice naționale pentru produsele comercializate în mod legal în alte state membre și de abrogare a Deciziei 3095/95/CE;
- o decizie [COM(2007) 53 final] privind un cadru comun pentru comercializarea produselor (în timp ce are intenția de a proceda în paralel la înregistrarea marcatului CE ca marcaj colectiv, pentru a-i asigura protecția juridică);
- un regulament [COM(2007) 37 final] de stabilire a cerințelor de acreditare și supraveghere a pieței privind comercializarea produselor.

3.3 Propunerea de regulament [COM(2007) 36 final] care propune abrogarea procedurii actuale de informare reciprocă, abordează unele aspecte ale sectorului nearmonizat:

- o nouă procedură pentru autoritățile naționale care doresc să impună o normă tehnică proprie și consideră că nu pot aplica sistemul recunoașterii reciproce;
- definirea la nivel comunitar a drepturilor și obligațiilor autorităților naționale, precum și ale întreprinderilor care intenționează să vândă un produs propriu într-un stat membru, produs care a fost deja comercializat legal într-un alt stat membru;
- instituirea în fiecare stat membru a unuia sau mai multor Puncte de Informare despre Produs, care vor avea sarcina de a menționa care sunt normele tehnice care se aplică unui produs și de a preciza care sunt autoritățile/organismele competente care trebuie contactate; de altfel, este prevăzută și posibilitatea constituirii unei rețele telematice între aceste Puncte de Informare, destinată schimbului de informații, în conformitate cu schema de interoperabilitate IDABC.

3.4 Propunerea de decizie [COM(2007) 53 final] instituie un cadru general comun pentru viitoarea legislație sectorială, prin:

- definiții armonizate, obligații comune pentru operatorii economici, criterii pentru alegerea organismelor de evaluare a conformității, criterii pentru autoritățile naționale de notificare și reguli de notificare;
- reguli de selecție a modurilor de evaluare a conformității și o serie de proceduri armonizate, în scopul evitării suprapunerilor împovărătoare;
- o definiție unică a marcatului CE (cu responsabilități și protecții corespunzătoare), ca marcaj comunitar colectiv, pentru directivele în care acesta este deja menționat;
- o procedură de informare și de supraveghere a pieței, în prelungirea sistemului instituit de directiva privind siguranța generală a produselor;

— prevederi armonizate pentru viitoarele mecanisme de salvagardare, în completarea celor privitoare la supravegherea pieței.

3.5 Propunerea de regulament [COM(2007) 37 final] prevede consolidarea cerințelor în materie de acreditare și de supraveghere a pieței, astfel încât produsele neconforme să poată fi ușor identificate și retrase de pe piață. Obiectivul principal al propunerii este acela de a asigura libera circulație a mărfurilor în sectorul armonizat, prin:

— întărirea cooperării europene, pentru ca acreditarea să își poată cu adevărat îndeplini rolul de nivel final de control, în contextul bunei funcționări a legislației UE;

— instituirea unui cadru de recunoaștere a unei organizații deja existente, „Cooperarea Europeană în vederea Acreditării” (EA), astfel încât să se asigure o riguroasă evaluare de tip *peer review*, din partea organismelor naționale de acreditare ⁽¹²⁾;

— crearea unui cadru comunitar în materie de supraveghere a pieței și de control al produselor care intră pe piața UE, cadru care să asigure o mai strânsă cooperare între autoritățile interne și cele vamale, ca și schimbul de informații și cooperarea între autoritățile naționale în ceea ce privește produsele prezente pe piețele mai multor state membre;

— aplicarea în toate sectoarele a unor norme standardizate și clare, stabilitatea juridică și coerența măsurilor, micșorarea obligațiilor care trebuie îndeplinite înainte de comercializarea unui produs și reducerea constrângerilor legate de evaluarea de conformitate;

— susținerea financiară comunitară pentru programele sectoriale de acreditare, pentru activitățile secretariatului central al EA, pentru crearea și coordonarea de proiecte de supraveghere a pieței, pentru programe de formare și pentru schimburile de funcționari naționali, inclusiv prin implicarea autorităților vamale.

4. Observații generale

4.1 Comitetul este pe deplin convins de faptul că libera circulație a mărfurilor reprezintă unul dintre motoarele principale ale competitivității și dezvoltării economice și sociale ale pieței unice europene și că modernizarea și consolidarea condițiilor de comercializare a produselor sigure și de calitate constituie chestiuni fundamentale pentru consumatori, întreprinderi și cetățenii europeni.

4.2 În ultimii 50 de ani, piața unică a mărfurilor a contribuit la creșterea apropierii dintre economiile europene. Schimburile

comerciale între statele membre ale UE-27 reprezintă astăzi două treimi din totalul schimburilor comerciale ale Uniunii.

4.3 Aplicarea dispozițiilor articolelor 28 și 30 ale Tratatului CE ⁽¹³⁾, procesul de armonizare a normelor tehnice din Vechea și Noua Abordare și aplicarea corectă a principiului recunoașterii reciproce reprezintă piloni fundamentali ai dezvoltării schimburilor intracomunitare.

4.4 Problemele înregistrate în aplicarea prevederilor Tratatului și monitorizarea acestora, lipsa unei abordări coerente a sistemului de supraveghere a pieței în statele membre, deficiențele organismelor de evaluare a conformității și cele ale protecției juridice a marcatului CE, incoerențele și complexitatea normelor europene, adesea foarte încărcate și cu suprapunerii, cu un mozaic de proceduri diverse, împreună cu o cunoaștere lacunară din partea întreprinderilor, administrațiilor și cetățenilor a propriilor drepturi și obligații, fac imposibilă tergiversarea modernizării și ajustării legislației comunitare privind mărfurile.

4.5 Comitetul nu poate decât să sprijine inițiativa Comisiei, deoarece subliniașe deja necesitatea unei astfel de inițiative și o solicitase în avizele sale privind piața unică ⁽¹⁴⁾. CESE susține propunerile prezentate, în măsura în care acestea respectă observațiile formulate în prezentul aviz.

⁽¹³⁾ A se vedea și articolele 94-95 ale Tratatului UE.

⁽¹⁴⁾ Lista avizelor recent elaborate de CESE pe teme de simplificării, mai bune legiferări și priorităților pieței unice:

- 1) JO C 93, 27.4.2007, *Revizuirea pieței unice* — raportor: dl Cassidy.
- 2) Avizul privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Punerea în aplicare a programului comunitar Lisabona: o strategie de simplificare a contextului normativ, COM(2005) 535 final, raportor: dl Cassidy, JO C 309, 16.12.2006.
- 3) Aviz exploratoriu la cererea Președinției britanice, privind o mai bună legiferare, raportor: dl Retureau, adoptat la 28 septembrie 2005, JO C 24, 31.1.2006.
- 4) Aviz din proprie inițiativă privind îmbunătățirea punerii în aplicare a legislației UE și a monitorizării acestei aplicări, raportor: dl van Iersel, adoptat la 28 septembrie 2005, JO C 24, 31.1.2006.
- 5) Aviz privind Comunicarea Comisiei privind actualizarea și simplificarea *acquis*-ului comunitar, COM(2003) 71 final, raportor: dl Retureau, adoptat la 31 martie 2004, JO C 112, 30.4.2004.
- 6) Aviz din proprie inițiativă privind simplificarea, raportor: dl Simpson, adoptat la 26 martie 2003, JO C 133, 6.6.2003.
- 7) Aviz exploratoriu privind Comunicarea Comisiei — Simplificarea și ameliorarea cadrului de reglementare, COM(2001) 726 final, raportor: dl Walker, adoptat la 21 martie 2002, JO C 125, 27.5.2002.
- 8) Aviz din proprie inițiativă privind simplificarea, raportor: dl Walker, adoptat la 29 noiembrie 2001, JO C 48, 21.2.2002.
- 9) Aviz din proprie inițiativă privind simplificarea legislației în cadrul pieței unice, raportor: dl Vever, adoptat la 19 octombrie 2000, JO C 14, 16.1.2001.
- 10) Aviz din proprie inițiativă privind prioritățile pieței unice 2005-2010, raportor: dl Cassidy, adoptat la 7 aprilie 2005, JO C 255, 14.10.2005.
- 11) Aviz privind Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Strategia pieței interne — Priorități 2003-2006, raportor: dl Cassidy, adoptat la 16 iulie 2003, JO C 234, 30.9.2003.
- 12) Raport de informare privind simplificarea.
- 13) Raport de informare privind situația actuală a coreglementării și autoreglementării în piața unică, raportor: dl Vever, adoptat la 11 ianuarie 2005 (CESE 1182/2004 fin).

⁽¹²⁾ În prezent, organismele notificate în UE sunt în număr de aproximativ 1 700.

4.6 În opinia Comitetului, parametrii fundamentali de evaluare a inițiativelor propuse, astfel încât acestea să se integreze în cadrul comunitar preexistent, sunt în număr de patru:

- nivelul de transparență, simplificare, încredere, certitudine juridică și comprehensibilitate pentru utilizatorul comunitar, fie că acesta este consumatorul, întreprinderea, administrația publică sau simplii cetățeni;
- nivelul de conformitate cu celelalte obiective și cu politicile Uniunii;
- nivelul de comunicare și de informare reciprocă între diferiții actori comunitari implicați, asupra drepturilor și obligațiilor existente;
- nivelul supraîncărcării birocratice și a constrângerilor asociate, în special pentru actorii de mai mică anvergură, cum sunt consumatorii, întreprinderile mici și mijlocii și simplii cetățeni.

4.7 Comitetul consideră că propunerile Comisiei permit înregistrarea de progrese importante, deoarece acestea prevăd:

- dispoziții referitoare la consolidarea supravegherii pieței;
- un sistem comun de acreditare;
- niveluri comune de competență pentru organismele de certificare acreditate;
- criteriile de selecție mai riguroase și proceduri armonizate de selecție pentru evaluarea conformității;
- o mai mare cooperare și un mai bun schimb de informații între autoritățile naționale;
- o consolidare a protecției juridice a marcatului CE, în calitate sa de marcaj comunitar colectiv.

4.8 Comitetul își exprimă deplinul acord cu privire la necesitatea de îmbunătățire a calității sistemului de acreditare a organismelor notificate și de stabilire a unor criterii mai riguroase de desemnare, administrare și supraveghere a acestor organisme, printr-un cadru juridic care să garanteze coerența, posibilitatea comparării și coordonarea în cadrul sistemului descentralizat, pentru a garanta fiabilitatea acestuia și a întări încrederea reciprocă.

4.9 Sistemul de supraveghere a pieței trebuie să asigure un cadru normativ comun, în special în prezența unei globalizări crescânde, pentru o aplicare eficientă și coerentă a legislației pe întregul teritoriu comunitar.

4.10 Este necesară evitarea intrării pe piață a produselor neconforme și potențial periculoase, așa cum atestă raportul anual 2006 cu privire la RAPEX (sistemul de alertă rapidă pentru produsele de consum periculoase) ⁽¹⁵⁾.

⁽¹⁵⁾ Raportul RAPEX 2006 al Comisiei Europene: <http://ec.europa.eu/rapex>. Raportul prezentat la 19 aprilie 2007 evidențiază o creștere constantă a numărului notificărilor în cursul ultimilor ani. Numărul notificărilor de risc care privesc siguranța produselor destinate consumului nealimentar în Europa a ajuns mai mult decât dublu din 2004 în 2006, crescând de la 388 la 924, în timp ce creșterea anuală față de 2005 a fost de 32 %. Aceasta s-a concentrat în sectoarele jucăriilor, aparaturii electrice, autovehiculelor, dispozitivelor de iluminat și cosmeticilor, riscurile semnalate constând în răniri, electrocutări, incendii și arsuri, strangulări și sufocări, ca și riscuri asociate produselor chimice.

4.11 În ceea ce privește marcajul CE (văzut ca marcaj de conformitate și nu ca unul de calitate), Comitetul consideră fundamentală recăștigarea încrederii în marcatele de conformitate. Trebuie recuperată valoarea intrinsecă a marcatului CE, mărind astfel posibilitatea de urmărire în justiție a infracțiunilor legate de acesta și de garantare a protecției juridice a elementului care reprezintă sistemul normativ pe care se bazează toate directivele Noi Abordări, care acoperă în prezent 20 de sectoare de producție.

4.12 În ceea ce privește actualul cadru normativ, Comitetul consideră că incoerențele, suprapunerile legislative și incertitudinile juridice constituie probabil punctul vulnerabil cel mai evident al întregului sistem, cu consecințe grave pentru consumatori, întreprinderi, cetățeni și întreaga societate civilă.

4.13 Stratificarea legislativă și nerespectarea nivelurilor de coerență între politicile Uniunii și inițiativele care urmăresc alte obiective au determinat apariția unei supraîncărcări birocratice și a unor importante constrângeri temporale, legate de punerea efectivă în practică a diverse proceduri. Aceasta a avut un puternic impact negativ, în special pentru consumatori, pentru întreprinderile mici și mijlocii și pentru simplii cetățeni.

4.14 În consecință, Comitetul susține pe deplin propunerea privind un cadru comun de referință pentru comercializarea produselor ⁽¹⁶⁾. Un asemenea cadru ar trebui să conțină definiții, proceduri și elemente comune pentru viitoarele reorganizări și adaptări ale directivelor individuale, în vederea eliminării din cadrul normativ existent a deficiențelor și sarcinilor birocratice inutile.

4.15 Comitetul consideră importantă, ca element esențial al pieței interne, redactarea unui „Ghid telematic practic pentru comercializarea produselor pe piața internă europeană” ⁽¹⁷⁾, care să rezume într-un mod accesibil totalitatea legislației și procedurilor, într-un cadru orizontal și pe sectoare mari, cu drepturi și obligații, modalități de acces, termene și costuri de punere în aplicare.

5. Observații specifice

5.1 *Propunerea de regulament COM(2007) 36 final, privind recunoașterea reciprocă și Punctele de Informare despre Produs*

5.1.1 Principiul recunoașterii reciproce, prevăzut de articolele 28 și 30 ale Tratatului, constituie unul dintre elementele esențiale ale liberei circulații a mărfurilor și serviciilor pe piața internă. După cincizeci de ani, luând în considerare extinderea treptată a UE și creșterea gradului de globalizare a piețelor, se impune, în opinia Comitetului, consolidarea rolului și protecției sale, garantarea pentru acesta a unei mai mari certitudini juridice și a unei aplicări conforme, valorificând pe deplin întregul potențial al acestuia în ceea ce privește atât operatorii economici și întreprinderile europene, cât și autoritățile naționale.

5.1.2 Propunerea Comisiei constituie un pas înainte pe această cale, deoarece:

- stabilește o procedură de ridicare a unor excepții de la principiul general;

⁽¹⁶⁾ Cadru comun ar trebui să ia în considerare și serviciile, care sunt din ce în ce mai legate de comercializarea produselor.

⁽¹⁷⁾ A se vedea punctul 5.1.11.

- stabilește un cadru comun de drepturi și obligații pentru autoritățile naționale și pentru întreprinderi;
- propune un sistem de informare și cooperare administrativă în materie de reglementări naționale.

5.1.3 În opinia Comitetului, persistă totuși câteva puncte problematice, care vor trebui mai bine definite în cadrul propunerii de regulament:

- aplicarea principiului recunoașterii reciproce nu poate fi disociată de problema încrederii reciproce între statele membre în ceea ce privește fiabilitatea mecanismelor de supraveghere a pieței, care îndeplinesc un rol esențial în permiterea accesului pe piață a unui produs, ca și în ceea ce privește eficiența procedurilor de evaluare a conformității, rolul pe care îl au laboratoarele de probă, competențele organismelor de certificare și de standardizare;
- în actuala propunere de regulament, rolul Comisiei se dovedește mai redus prin comparație cu cel prevăzut de Decizia 3052/95/CE;
- mecanismele de cooperare administrativă ar fi limitate la cooperarea verticală între întreprinderi și autoritățile naționale, în vreme ce apare ca importantă dezvoltarea unei cooperări orizontale între autorități administrative, ca și între diferitele Puncte de Informare despre Produs;
- lipsa referințelor la mecanismele de soluționare a conflictelor, cum ar fi SOLVIT ⁽¹⁸⁾, care ar permite întreprinderilor să ceară direct o procedură rapidă și deja verificată;
- inversarea sarcinii probei, chiar și pentru produsele extracomunitare introduse pe piața comunitară de importatorii europeni;
- introducerea unei liste pozitive de produse, ceea ce se poate dovedi extrem de dificil, având în vedere faptul că principiul recunoașterii reciproce se aplică tuturor produselor care nu sunt acoperite de legislația armonizată.

5.1.4 În opinia Comitetului, ar fi oportună referința explicită în text la bazele juridice ale Tratatului, care instituie principiul recunoașterii reciproce, evidențiind faptul că menținerea așa-numitelor cerințe naționale reprezintă doar o excepție.

5.1.5 Comitetul consideră ca fiind prioritară asigurarea unor niveluri ridicate de transparență, certitudine juridică și simplificarea aplicării și susținerii principiului recunoașterii reciproce:

- inversarea sarcinii probei, în cazul autorităților naționale care doresc să se abată de la acest principiu, în conformitate cu proceduri simple și termene clare, pentru a face mai transparentă și mai rapidă rezolvarea cazurilor controversate;

- posibilitatea recursului la instanțele naționale, fără cheltuieli suplimentare excesive în termeni financiari, de timp și de uzură;
- posibilitatea rezolvării extrajudiciare a litigiilor, prin mecanisme de o eficiență dovedită în UE;
- o libertate mai mare și mai de calitate pentru circulația mărfurilor și serviciilor, inclusiv prin campanii mixte de informare și instruire, destinate întreprinderilor, consumatorilor și administrațiilor;
- durate procedurale reduse; după primirea unei notificări scrise și motivate din partea autorității naționale, întreprinderii trebuie să i se dea posibilitatea de a-și prezenta contrargumentația în termen de 20 de zile și, în cazul în care litigiul nu este rezolvat la termenul stabilit, posibilitatea de a face apel la tribunalele naționale din țara în care se află potențiala piață;
- introducerea într-o rețea europeană și pe site-ul web al UE a Punctelor de Informare despre Produs (PIP) înființate în fiecare stat membru, în vederea asigurării unor niveluri corespunzătoare de comunicare și informare privind drepturile și obligațiile.

5.1.6 În opinia Comitetului, se cuvine ca termenele maxime prevăzute pentru deliberare în cazul unui apel să fie stabilite astfel încât litigiul să fie rezolvat în tribunalul de primă instanță.

5.1.7 Statele membre trebuie să se doteze cu structuri tehnice capabile și competente, pentru a furniza în termen scurt (cu prevederea unei proceduri de urgență de asemenea), eventualele dovezi de abatere de la principiul recunoașterii reciproce, în sensul articolului 30 al Tratatului, care „permite statelor membre să adopte măsuri cu efect echivalent restricțiilor cantitative, atunci când acestea sunt justificate de un interes general care nu este de natură economică: morală publică, ordinea publică, siguranța publică, protecția sănătății și vieții persoanelor și animalelor, conservarea plantelor, protejarea unor bunuri din patrimoniul artistic, și a proprietății industriale și comerciale” ⁽¹⁹⁾.

5.1.8 Punctele de Informare despre Produs vor trebui să asimileze mecanismele SOLVIT, în vederea unei încercări preliminare de rezolvare a conflictelor și pentru a permite întreprinderilor ale căror produse au fost blocate la frontieră să recurgă la această procedură extrajudiciară de cooperare administrativă între autoritățile statelor membre (care presupune obținerea unui răspuns în termen de 10 săptămâni) ⁽²⁰⁾.

⁽¹⁹⁾ Parlamentul European — Fișe sintetice: 3.2.1 — Libera circulație a mărfurilor. Ultima actualizare: 22 octombrie 2001. http://www.europe-info.de/facts/it/3_2_1.htm

⁽²⁰⁾ SEC(2007) 585. Documentul de lucru al Comisiei — Raportul SOLVIT 2006 „Dezvoltarea și funcționarea rețelei SOLVIT în 2006”, 30.4.2007.

Toate statele membre, ca și Norvegia, Islanda și Liechtenstein, au înființat câte un centru SOLVIT, în majoritatea cazurilor pe lângă Ministerul Afacerilor Externe sau cel al Economiei.

Aceste centre cooperează direct, prin intermediul unei baze de date on-line, în vederea rezolvării rapide și practice a problemelor semnificate de cetățeni și întreprinderi. Regulile de cooperare în cadrul rețelei SOLVIT figurează în recomandarea Comisiei din 2001, care a fost confirmată de concluziile Consiliului. SOLVIT este funcțional din iulie 2002. În plus față de prevederile recomandării, centrele SOLVIT au adoptat în decembrie 2004 un set de standarde comune de calitate și performanță, în vederea asigurării unei calități ridicate a serviciilor la nivelul întregii rețele.

⁽¹⁸⁾ <http://ec.europa.eu/solvit/>

5.1.9 În opinia Comitetului, este important ca PIP-urile să joace un rol proactiv, prin punerea la dispoziție a unor ghiduri practice de procedură și a unor site-uri web naționale, care trebuie conectate într-o rețea europeană și cu site-ul UE, în vederea afișării deciziilor în cazurile anterioare deja rezolvate, listei produselor cărora li se aplică principiul recunoașterii reciproce și unei bănci de date disponibile pentru utilizatorii potențiali, bancă aflată în legătură cu rețeaua telematică de schimb de date între PIP, pe baza schemelor de interoperabilitate IDABC ⁽²¹⁾.

5.1.10 Pregătirea și utilizarea acestor instrumente nu poate fi facultativă, ci trebuie să constituie o obligație care să fie prevăzută în propunere. Punctele de Informare despre Produs vor trebui să organizeze regulat, împreună cu Comisia, seminarii mixte de informare și instruire pentru operatorii economici, funcționarii autorităților administrative și vamale, cât și pentru consumatori, în vederea asigurării unei înțelegeri corespunzătoare și a diseminării informației privind drepturile și obligațiile instituite prin Tratat.

5.1.11 Este necesară de asemenea elaborarea unui ghid telematic care să permită identificarea tuturor normelor existente și în vigoare pe tot teritoriul UE, conform unei scheme de organizare concepută într-o logică orizontală și pe sectoare mari.

5.1.12 Nu pare potrivită furnizarea unei liste pozitive de produse care să fie acoperite de regulament, la fel cum pare inadecvată excluderea procedurii de urgență prevăzute de directiva privind siguranța generală a produselor.

5.1.13 Comisia trebuie să mențină sub strânsă supraveghere mecanismele de notificare, pentru a controla modul de funcționare al acestora. Așadar, trebuie prevăzută obligația pentru statele membre de a trimite o copie a fiecărei notificări, și de a redacta un raport anual privind măsurile adoptate în conformitate cu regulamentul, pentru a permite Comisiei să prezinte un raport pe această temă Parlamentului, Consiliului și CESE — OPU.

5.2 Propunerea de decizie COM(2007) 53 final privind un cadru comun pentru comercializarea produselor și marcajul CE

5.2.1 Comitetul împărtășește principiile pe care bazează propunerea, care a fost elaborată pornind de la experiențele pozitive ale Noii Abordări, combinate cu Abordarea Globală ⁽²²⁾, în domeniul evaluării conformității. Aceste principii trebuie să se bucure de o aplicare generalizată în legislația comunitară actuală și viitoare, acoperind toate aspectele produselor comercializate, în special cu referire la siguranță, sănătate și protecția mediului. Principiul-cheie al pieței interne, și anume nediscriminarea între operatorii economici, trebuie să fie respectat în legislație și aplicat pe deplin de statele membre.

⁽²¹⁾ JO C 80, 30.3.2004. Raportor: dl Pezzini.

⁽²²⁾ Abordarea globală a introdus o abordare modulară, subîmpărțind procedura de evaluare a conformității într-o serie de operațiuni, așa-numite module, care diferă între ele din punct de vedere al fazei de dezvoltare a produsului (de exemplu, proiectare, prototip, producție completă), al tipului de evaluare efectuată (controlul documentației, autorizarea de tip, garanția de calitate) și al persoanei responsabile cu evaluarea (producătorul sau o terță parte). Abordarea globală a fost formalizată prin Decizia 90/683/CEE a Consiliului, abrogată și actualizată prin Decizia 93/465/CEE. Ambele decizii au stabilit orientări generale și proceduri detaliate în materie de evaluare a conformității, destinate a fi utilizate în directivele Noii Abordări.

5.2.2 Comitetul subliniază că este important ca „toți operatorii economici care intervin în lanțul de aprovizionare și distribuție să ia măsurile necesare pentru a garanta faptul că sunt comercializate numai produse conforme normelor în vigoare” ⁽²³⁾, indiferent dacă acești operatori economici sunt producători, reprezentanți autorizați sau importatori ⁽²⁴⁾.

5.2.3 Trasabilitatea produsului, în scopul identificării responsabilității operatorilor care introduc bunuri pe piața europeană, este esențială pentru funcționarea tuturor prevederilor comunitare relevante, și nu doar pentru respectarea obligației de conformitate, „limitată la unele măsuri de control”, așa cum a propus Comisia ⁽²⁵⁾.

5.2.4 În ceea ce privește obiectul și sfera de aplicare a deciziei, Comitetul consideră că excepțiile indicate în aceasta trebuie evitate și că trebuie aplicat cadrul comun pentru comercializarea produselor — în conformitate cu propunerile de la punctul 5.3.3 al Regulamentului privind Sistemul European de Acreditare și Mecanismele de Supraveghere a Pieței — întregului ansamblu al legislației comunitare relevante, fără excepții în materie de siguranță și sănătate, sau în materie de protecția mediului. Noul cadru trebuie să se aplice întregului corpus legislativ în domeniu, fără a se aștepta o posibilă revizuire generală a fiecărei directive sau a fiecărui regulament.

5.2.5 Cadrul definițiilor comune prevăzut la capitolul întâi al propunerii este de o importanță vitală pentru operatorii de pe piață, având în vedere cazurile, prea numeroase, ale unor directive care se referă la aceleași produse, folosind definiții diferite.

5.2.6 Comitetul consideră ca indispensabile:

- indicații mai clare, care să îmbunătățească cadrul actual al Noii Abordări, în ceea ce privește obligațiile operatorilor economici;
- o supraveghere mai eficientă a pieței;
- niveluri mai uniforme de competență pentru organismele notificate de evaluare a conformității.

5.2.7 Obligațiile operatorilor economici trebuie să fie justificate, proporționale și ferite de constrângeri birocratice și administrative costisitoare, atât în ceea ce privește testarea prin eșantioane a produselor comercializate și registrul de reclamații (articolul 7, alineatul (4), al doilea paragraf), cât și obligația de notificare, care ar trebui limitată la produsele periculoase, așa cum sunt definite acestea în directiva privind siguranța generală a produselor.

5.2.7.1 Sistemul european de acreditare trebuie să fie caracterizat de utilizarea unor mijloace proporționale de către organismele de certificare a conformității, care trebuie să aplice metode adaptate întreprinderilor mici și mijlocii și produselor care nu sunt de serie sau sunt de serie limitată.

⁽²³⁾ Considerentul 14 al propunerii de decizie COM(2007) 53 final.

⁽²⁴⁾ Inclusiv importatorii de produse așa-numite „fără nume” (*no-name*), din țări terțe, introduse pe piață pentru perioade scurte și adesea sub nume inventate, după principiul „vinde și fugi”.

⁽²⁵⁾ Considerentul 17 al propunerii de decizie COM(2007) 53 final.

5.2.8 În ceea ce privește organismele notificate, Comitetul reafirmă faptul că acestea trebuie să furnizeze garanții de competență, imparțialitate și eficiență în întregul Spațiu Economic European, în vederea asigurării unor condiții egale de concurență tuturor producătorilor. Se impune așadar ca, în conformitate cu obligația acreditării, prevăzută de articolul 3 și următoarele din regulament, evaluarea în vederea acreditării să fie făcută de organismul național de acreditare și acceptată de autoritatea de notificare, evitându-se astfel repetări inutile și costisitoare.

5.2.9 Procedurile de evaluare a conformității ar trebui să opteze pentru modulul A de control intern, ca metodă preferată în mod normal la evaluarea conformității, aceasta datorită în principal faptului că de fiecare dată responsabilitatea în ce privește produsul revine în întregime producătorului sau importatorului, în SEE (Spațiul Economic European). Este de asemenea necesară asigurarea posibilității de alegere între diferite module simplificate, în special în cazul IMM-urilor și al producțiilor de serie limitată.

5.2.10 Elementul central al legislației îl reprezintă sistemul marcajului CE, destinat să certifice conformitatea produsului cu prevederile aplicabile, și a cărui protecție statele membre sunt chemate să o asigure, răspunzând utilizărilor improprii cu sancțiuni corespunzătoare și proporționale, fie și de natură penală. Noua legislație prevede, ca și cea anterioară, că conformitatea produsului, atestată de prezența marcajului CE, nu îl exonerează pe producător de obligația despăgubirii în cazul unor eventuale daune provocate de un produs care se dovedește ulterior a fi defectuos.

5.2.11 Comitetul se declară pe deplin de acord că o lipsă de credibilitate a marcajului CE reprezintă o „lipsă de credibilitate care privește întregul sistem, și care se răsfrânge asupra autorității de supraveghere a pieței, producătorilor, laboratoarelor și organismelor de certificare și, în ultimă instanță, chiar asupra caracterului adecvat al legislației Noii Abordări” (26).

5.2.12 Cea mai bună modalitate de consolidare a statutului și semnificației marcajului CE, așa cum a fost definit în Decizia Consiliului 93/465/CEE (27), trebuie obținută printr-o reformă radicală a marcajului însuși:

- clarificarea faptului că marcajul nu trebuie folosit și considerat un sistem de marcare sau de etichetare în scop de consum (28), și nici o garanție de calitate sau o certificare sau aprobare din partea unor părți terțe independente, ci doar ca o declarație de conformitate și ca o documentație tehnică, pe care producătorul sau importatorul trebuie să le furnizeze în conformitate cu cerințele produsului și cu deplină responsabilitate față de autorități și de consumator;
- raționalizarea diferitelor proceduri de evaluare a conformității;
- consolidarea protecției juridice a marcajului CE, prin înregistrarea sa ca marcaj colectiv, care să permită autorităților publice să intervină rapid și să reprime abuzurile, dar să permită existența marcajelor naționale suplimentare;

(26) Rolul și semnificația marcajului CE — Comisia Europeană, proiectul privind certificarea DOC 2005 — 11, 30.8.2005.

(27) Decizia 93/465/CEE — decizia privind modulele diverselor faze ale procedurilor de evaluare a conformității: „Marcajul CE simbolizează conformitatea cu toate obligațiile ce revin producătorului în legătură cu un anumit produs, în concordanță cu directivele comunitare referitoare la aplicarea acestuia”.

(28) BEU C 298/2007 din 5 iunie 2007, privind ambalajul produselor în piața internă (pachetul privind circulația produselor în piața internă). Audierea în Parlamentul European a dlui Jim Murray, la 5 iunie 2007.

- consolidarea mecanismelor de supraveghere a pieței și a controalelor vamale la frontieră;
- inițierea unui studiu care să examineze, din perspectiva producătorilor și consumatorilor, aspectele pozitive și negative ale unui eventual cod voluntar de conduită privind eficiența proliferării marcajelor de calitate și a etichetelor europene și naționale — voluntare sau nu — și raporturile acestora cu marcajul CE.

5.2.13 În ceea ce privește mecanismele de supraveghere a pieței, acestea sunt abordate la punctul 5.3.13 și următoarele, dar Comitetul subliniază importanța implicării Comisiei, nu numai în toate cazurile produselor conforme, dar care prezintă riscuri pentru siguranță și sănătate, dar și în cazurile de neconformitate formală, așa cum se prevede la articolul 38 al propunerii de decizie.

5.2.14 Comitetul evidențiază rolul fundamental pe care procesul de standardizare tehnică îl joacă în tot acest sector, având în vedere faptul că Noua Abordare se bazează exact pe legătura strânsă între cerințele legale minime și standardele tehnice europene, care trebuie susținute și valorizate. Se impune deci ca ori de câte ori există o obiecție formală împotriva standardelor armonizate (29), organismul de standardizare responsabil să fie imediat informat, pentru a acorda atenția cuvenită acestui fapt în procesul de elaborare a normelor.

5.3 Propunerea de regulament COM(2007) 37 final, de stabilire a cerințelor de acreditare și supraveghere a pieței privind comercializarea produselor

5.3.1 Comitetul se declară de acord cu propunerile ce vizează instituirea unui Sistem European de Acreditare, pe baza încrederii și cooperării reciproce, în măsura în care acesta stabilește reguli obligatorii atât pentru operatorii economici, cât și pentru autoritățile publice, în vederea garantării faptului că toate produsele introduse pe piață respectă niveluri ridicate de protecție a siguranței și sănătății. Sistemul trebuie să garanteze același nivel de aplicare și reglementare pentru toți consumatorii europeni și toți operatorii economici, într-un cadru de simplificare și de restrângere a procedurilor birocratice.

5.3.2 Sistemul European de Acreditare trebuie să asigure acceptarea la nivel global a rezultatelor evaluărilor de conformitate și să evite repetarea inutilă a evaluărilor. În scopul asigurării unei acceptări universale a sistemului, competența în evaluarea acreditării trebuie să se bazeze pe standarde recunoscute la nivel internațional, iar definițiile privind evaluarea conformității, organismele de evaluare a conformității, desemnarea organismelor și notificarea, trebuie să figureze în mod explicit în regulament.

5.3.3 Prevederile regulamentului trebuie să se aplice tuturor organismelor de acreditare și serviciilor prestate de acestea în Spațiul Economic European, indiferent de genul de serviciu de evaluare a conformității furnizat clienților, și trebuie să garanteze:

- un set coerent de definiții comune, clare și transparente, conforme cu standardele internaționale, care vor trebui folosite în toate directivele Noii Abordări și în directivele specifice pentru fiecare produs, inclusiv în cele privind evaluarea conformității și organismele însărcinate cu evaluarea conformității;

(29) Articolul 14 al propunerii de decizie COM(2007) 53 final.

- funcționarea unui sistem de acreditare supus autorității publice, sistem care nu trebuie să facă obiectul concurenței comerciale;
- o acoperire generală a întregii legislații comunitare relevante, fără excepții în domeniul siguranței și sănătății, și nici în cel al protecției mediului; complexitatea crescută a legislației comunitare în materie trebuie să găsească în noile prevederi un cadru unitar și coerent, atât pentru producătorii din UE, cât și pentru cei din afara UE;
- o aplicare generalizată la toate activitățile supuse acreditării, inclusiv calibrarea, indiferent de faptul că o asemenea acreditare este cerută în vederea îndeplinirii cerințelor legale de evaluare a conformității, sau pentru respectarea unor acorduri contractuale;
- respectarea, de către organismele naționale de acreditare, a standardelor de competență și imparțialitate, prin participarea acestora la evaluări de tipul *peer evaluation*, efectuate sub supravegherea tuturor părților implicate în procesul de acreditare;
- un raport avantajos între costuri și beneficii, proporționalitatea și fiabilitatea și încrederea reciprocă în sistemul unic de acreditare, atât în ceea ce privește sectorul reglementat, cât și cel nereglementat.

5.3.4 Definiția acreditării ar trebui modificată în sensul includerii activităților de calibrare, testare, certificare, inspecție și a altor activități de evaluare a conformității.

5.3.5 De asemenea, în scopul unei reglementări uniforme a materiei, care să cuprindă toate procedurile de evaluare a conformității, inclusiv cele de asigurare a calității, calibrarea și teste de evaluare ISO 43, nu ar trebui prevăzute excepții. Toate organismele de acreditare și toate serviciile furnizate de acestea în Spațiul Economic European ar trebui incluse în sfera de aplicare a regulamentului, indiferent de tipul de evaluare a conformității furnizat clienților.

5.3.6 Așa cum se propune la articolul 4 alineatul (6), organismele naționale de acreditare nu ar trebui să aibă un scop lucrativ. Cu toate acestea, formularea actuală riscă să împiedice formarea unui capital de bază, care să asigure baze financiare solide, în vederea furnizării de servicii de calitate. În opinia Comitetului, organismele naționale de acreditare ar trebui să opereze ca organisme non-profit, în sensul că nu trebuie să distribuie profituri, în conformitate cu cele stabilite la nivel internațional în standardul ISO/IEC 17011 ⁽³⁰⁾.

5.3.7 Sistemul European de Acreditare (SEA) ar trebui privit ca cel mai înalt nivel de aprobare din sistem și prin urmare, nu ar trebui să fie supus concurenței. Comitetul consideră ca justă regula conform căreia statele membre trebuie să aibă un singur organism de acreditare, a cărui competență, obiectivitate și imparțialitate trebuie să facă obiectul unor verificări de tipul *peer review*, cu excepții, în anumite condiții ⁽³¹⁾, pentru statele membre de dimensiuni teritoriale reduse, în cazul în care acestea ar dori să facă apel la organismul național de acreditare al unui stat membru vecin.

⁽³⁰⁾ ISO/IEC 17011: „Organismul de acreditare dispune de resursele financiare, dovedite prin dosare și/sau documente, necesare desfășurării activităților sale”.

⁽³¹⁾ Articolul 6, alineatul (1) al propunerii de regulament COM(2007) 37 final.

5.3.8 Comitetul consideră că se impune stabilirea unei baze juridice clare pentru Cooperarea Europeană în vederea Acreditării (EA), al cărei rol trebuie să fie consolidat și mai bine definit. Toate organismele naționale de acreditare trebuie să devină membri ai AE, în scopul asigurării echivalenței, transparenței, fiabilității și eficacității; în plus, rețeaua AE trebuie susținută de statele membre.

5.3.9 În scopul consolidării ulterioare a EA, Comitetul consideră că organismele de acreditare trebuie să fie semnatare ale acordurilor multilaterale (MLA) utilizate de EA. În plus, mecanismele de finanțare prevăzute de regulament nu ar trebui să privească doar EA, ci să fie extinse la campaniile de susținere a acțiunilor de supraveghere a pieței și la acțiunile de formare comună ale diferitelor administrații naționale implicate.

5.3.10 Evaluarea de tipul *peer review*, prevăzută la articolul 9 alineatul (1), pentru facilitarea și îmbunătățirea funcționării pieței interne prin creșterea nivelului de încredere, trebuie organizată în cadrul Sistemului European de Acreditare, și aplicată conform unor reguli armonizate, definite în cadrul EA. Rezultatele evaluării *peer review* trebuie făcute publice și comunicate tuturor statelor membre și Comisiei.

5.3.11 În opinia Comitetului, având în vedere faptul că organismele de acreditare trebuie să demonstreze în mod activ că încrederea care li se acordă este fundamentată, acestea trebuie să dovedească faptul că sunt supuse cu succes evaluărilor de tip *peer review*.

5.3.12 Pe de altă parte, Comitetul consideră implicarea părților interesate ca fiind importantă. Acestea ar trebui să aibă câte un reprezentant pe lângă organismele de acreditare, iar o asemenea prevedere ar trebui să facă parte integrantă din noul regulament.

5.3.13 Comitetul subliniază importanța mecanismelor echivalente mai coerente și eficiente de supraveghere a pieței, din partea statelor membre, prin intermediul unei armonizări legislative comunitare care să includă consolidarea cooperării transfrontaliere. Se impune o realiniere a prevederilor privind siguranța generală a produselor — Directiva SGP 2001/95/CE — și a altor directive relevante, în scopul asigurării deplinei aplicări a principiului mai bune legiferări la funcționarea pieței interne. Activitatea de supraveghere a pieței trebuie să privească și produsele acoperite de directiva privind siguranța generală a produselor (DSGP), deoarece numeroase produse sunt comercializate fie pentru folosință profesională, fie consumatorilor. Comitetul consideră așadar nejustificată excluderea DSGP din sfera de aplicare a articolului 13, alineatul (2), aceasta fiind de natură să ducă la o confuzie sporită și la complicații pentru operatorii economici, mai degrabă decât la o mai mare coeziune a activităților de supraveghere a pieței interne.

5.3.14 CESE consideră pe de altă parte ca fiind pe deplin justificat sistemul actual de schimb rapid de informații (RAPEX) ⁽³²⁾, care este în măsură să ofere un sprijin eficient în supravegherea pieței. Se impune totuși ca sistemul să fie folosit într-o manieră mai omogenă și mai coordonată de către statele membre și autoritățile vamale și administrative.

⁽³²⁾ Sistemului RAPEX i se adaugă: în sectorul agroalimentar, sistemul de avertizare RASFF; în sectorul maladiilor umane, sistemul SARR; în cel al maladiilor animale, sistemul ADNS. A se compara Decizia 2004/478/CE și Regulamentul 2230/2004/CE.

5.3.15 Este necesar ca autoritățile vamale să coopereze într-o rețea europeană cu cele de supraveghere a pieței, pentru asigurarea unui control eficient al produselor mai înainte ca acestea să fie introduse pe piața internă europeană, prin dotarea autorităților vamale cu resurse umane calificate, mijloace financiare și puteri adecvate, pentru a putea face față în mod eficient sarcinilor încredințate.

5.3.16 Mecanismele de supraveghere a pieței și de control vamal trebuie să fie în special dotate cu instrumente adaptate unei intervenții rapide, în ceea ce privește produsele sezoniere sau cele care sunt comercializate pentru perioade limitate, cu ocazia vânzărilor promoționale sau, adesea, sub nume de mărci

inventate pentru scurtă durată. În aceste cazuri, autoritățile trebuie să dispună de puteri și de mijloace rapide de intervenție, iar importatorul comunitar trebuie să aibă întreaga responsabilitate în garantarea faptului că aceste produse îndeplinesc cerințele comunitare esențiale, în special în ce privește siguranța și protecția mediului.

5.3.17 În încheiere, Comitetul consideră că regulamentul trebuie să prevadă clar faptul că măsurile adoptate ca reacție la o lipsă demonstrată de conformitate trebuie să respecte principiul proporționalității, făcând abstracție de liniile directe prevăzute la articolul 19 alineatul (1). În opinia Comitetului, articolul 17 ar trebui modificat în consecință.

Bruxelles, 13 decembrie 2007

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Dimitris DIMITRIADIS

ANEXA

la avizul Comitetului Economic și Social European

Amendamentele următoare au fost respinse în cadrul dezbaterilor, deși au obținut un număr de voturi favorabile egal cu cel puțin un sfert din cel al voturilor exprimate:

Punctul 5.2.12

Se adaugă la prima liniuță:

„— clarificarea faptului că marcajul nu trebuie folosit și considerat un sistem de marcare sau de etichetare în scop de consum, și nici o garanție de calitate sau o certificare sau aprobare din partea unor părți terțe independente, ci doar ca o declarație de conformitate și ca o documentație tehnică, pe care producătorul sau importatorul trebuie să le furnizeze în conformitate cu cerințele produsului și cu deplină responsabilitate față de autorități și de consumatori. În consecință, având în vedere că marcajul CE nu reprezintă o garanție a calității, certificării sau aprobării din partea unor terțe părți independente, este suficient ca marcajul CE să fie aplicat pe documentele însoțitoare și nu pe produsul însuși.”

Expunere de motive:

În conformitate cu normele existente, toate produsele de o anumită natură, de exemplu jucăriile, trebuie să poarte marcajul CE. Aceasta înseamnă că nu este vorba de un mesaj adresat consumatorului, care să afirme că un produs este mai bun decât altul. Înseamnă (doar) că produsul satisface standardele de siguranță, pentru a putea fi comercializat. Consumatorii se așteaptă ca toate produsele disponibile în magazine să fie aprobate pentru comercializare.

În cazul în care, de exemplu, consumatorul este în căutarea unui articol sportiv, cum ar fi patinele cu roțile și/sau skateboarduri, nu este nevoie de aplicarea marcajului CE pentru articolele destinate copiilor care cântăresc peste 20 kg. Dacă aceste produse sunt expuse împreună pe raft, consumatorul ar putea crede că cele care dispun de marcajul CE sunt mai bune decât celelalte.

Numeroase studii, efectuate în timp, au demonstrat că consumatorii nu înțeleg/sunt induși în eroare de marcajul CE. Printre concepțiile greșite care apar amintim că: produsele sunt de o anumită calitate (nu sunt doar sigure), au fost testate de o terță parte, sau că sunt produse în UE.

Este de altfel de înțeles că consumatorii nu înțeleg sistemul. Deși nu există nici o obligație ca produsele alimentare să poarte un marcaj special, acestea trebuie să îndeplinească, în orice caz, cerințele regulamentelor și directivelor UE. În opinia organizațiilor europene ale consumatorilor, BEUC și ANEC, este suficient ca marcajul CE, văzut ca pașaport de siguranță pentru piață, să fie aplicat doar pe documentele însoțitoare, care pot fi verificate de autoritățile competente.

În cazul aprobării prezentului amendament, secțiunea 1 „Concluzii și recomandări” ar trebui adaptată în consecință (de exemplu la punctul 1.5 după cea de-a șaptea liniuță).

Rezultatul votului

Voturi pentru: 24 Voturi împotrivă: 27 Abțineri: 10

Punctul 5.2.12

Se adaugă o nouă liniuță (a șasea):

„— *determinarea Comisiei, producătorilor și consumatorilor să analizeze posibilitatea de creare a unui sistem real de marcaj de calitate a produselor, pe baza unei certificări efectuate de o parte terță, care să acopere mai multe aspecte decât regulile de siguranță de bază, prevăzute de directive;*”

Expunere de motive:

O asemenea discuție ar putea să analizeze crearea nu numai de standarde de siguranță, ci și de standarde privind satisfacerea cerințelor de calitate, mediu și etică, pentru a permite unor producători — dacă aceștia doresc — să testeze produsele cu privire la mai mulți parametri decât siguranța.

În cazul acceptării acestui amendament, secțiunea 1 „Concluzii și recomandări” ar trebui adaptată în consecință, (de exemplu la punctul 1.5, după a șaptea liniuță).

Rezultatul votului

Voturi pentru: 25 Voturi împotrivă: 29 Abțineri: 12
